

Folketingets Retsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Benedicte Federspiel
Dok. 33520/ph

18. maj 2005

Forbrugerrådet har følgende kommentarer til Justitsministeriets besvarelse af spørgsmålene 1 - 5 i forbindelse med Lov om voldgift (L 127):

Vedr. spørgsmål nr. 1:

Forbrugerrådet kan ikke se, at Justitsministeriets svar indeholder svar på spørgsmålet ”om det reelle behov for at anvende voldgift i forbrugersager”.

Der er hverken henvist til særlige forhold i en branche eller sagstyper, som udløser et sådant behov. Justitsministeriet gentager blot, at når en tvist er opstået, må forbrugerne antages at have et sådant grundlag for at overskue konsekvenserne af en aftale om tvistens afgørelse ved voldgift, og at der bør være aftalefrihed på området.

Det er imidlertid Forbrugerrådets standpunkt, at forbrugere netop ikke kan overskue konsekvenserne af en voldgiftsaftale med hensyn til (de manglende) muligheder for appel, fri proces, advokatbeskikkelse, manglende offentlighed og andre retsplejemæssige forhold.

Det er også Forbrugerrådets standpunkt, at der ikke – som ellers anført af ministeriet i svaret – er nogen forbrugerinteresse i at få tvister om en entreprenørs opfyldelse af aftaler om opførelse af et parcelhus eller et sommerhus henlagt til voldgiftsafgørelse.

Byggevoldgift er ikke for almindelige forbrugere eller til varetagelse af deres interesser.

Voldgift i forbrugersager er i praksis noget, der aftales på erhvervsvirksomhedens initiativ og i deres interesse, og når det overhovedet kan lade sig gøre, skyldes det netop, at forbrugere ikke kan overskue konsekvenserne heraf.

Vedr. spørgsmål 2:

På spørgsmålet om, ”hvilke konsekvenser det vil få helt at undtage forbrugerforhold fra loven”, omtales alene den konsekvens, ”at en dansk forbruger, der efter eget ønske har ført en voldgiftssag mod

en erhvervsdrivende her i landet eller i udlandet, og som har fået medhold, ikke vil kunne få voldgiftskendelsen anerkendt eller fuldbyrdet i Danmark”.

Konsekvensen er imidlertid også, at en virksomhed, som efter eget ønske har ført en voldgiftssag mod en forbruger, og som har fået medhold, ikke vil kunne få voldgiftskendelsen fuldbyrdet.

Ingen af disse konsekvenser kan imidlertid antages at være særligt nærliggende. Når voldgiftsaftaler i forbrugerforhold er ugyldige, vil de ikke blive indgået, og det kommer derfor ikke til kendelser, som ikke kan fuldbyrdes.

Konsekvensen af, at voldgiftsaftaler i forbrugerforhold ikke gyldigt kan indgås, er til at overse.

Konsekvensen er nemlig, at parterne er henvist til at søge tvisten løst i det officielle tvistløsningsapparat. Det er svært at se, at afgørende erhvervsinteresser lider skade herved.

Vedr. spørgsmål 3:

Svaret vedr. det norske system indeholder ingen begrundelse for ikke i det mindste at følge den norske regel – ud over at det ”har ministeriet ikke fundet grundlag for”.

En forbrugers deltagelse i en voldgiftssag – som selvmøder – med viden om, at voldgiftsaftalen ikke er bindende, kan være udtryk for, at der kan være forskel på viden og forståelse, hvilket understreger det fornuftige i generelt at udelukke voldgift i forbrugersager.

Vedr. spørgsmål 4:

Forbrugerrådet mener, at der ikke bør være voldgift i forbrugersager, hvad enten der er tale om voldgifter her i landet eller i udlandet.

Vedr. spørgsmål 5:

Det angives indirekte i Justitsministeriets svar, at voldgifter kan have præjudikatsværdi, jf. de omtalte tidsskrifter på området byggeri og fast ejendom. Forbrugerrådet finder det ikke acceptabelt, at der generelt ikke er offentlig indsigt i voldgiftsafgørelser.

Forbrugerrådet skal i øvrigt henvise til sit hørings svar af 17. December 2004.

Med venlig hilsen

Benedicte Federspiel
Chefkonsulent